

disse Medlemmer, naar de kunde slippe fra det uden Fare for Liv og Lemmer, kunde faa Lov til at køre ud ved Nattetid og møde et Automobil, saa de kom til at forstaa, hvad dette vil sige. Imidlertid er det jo saa, at vi ere nødte til at vedtage Loven, som den foreligger, naar vi ville have noget ud af den, og der er jo dem, der mene, at hellere maa vi faa faste Regler for Automobilkørsel end slet ingen. Jeg vil derfor, om end ikke med Glæde, dog give Loven min Stemme. De Bestemmelser, der virke mest uheldigt, ere selvfølgelig de, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Jørgensen) nævnedes, og da navnlig Bestemmelsen vedrørende Natkørsel, thi den Fortolkning, som det ærede Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen) gav, kan jo filosofisk se godt nok ud, men ude i det virkelige Liv faar det en helt anden Betydning. Automobilisterne tænke neppe paa, at der er en lys Tid lige efter Solens Nedgang og lige før dens Opgang, i hvilken de kunne køre; jeg tænker snarere, at de drage den Slutning: Vi have Lov til at køre om Natten, fra Solen gaar ned, til den staar op, derfor køre vi, til vi blive færdige med Kørselen, enten det saa bliver før eller efter Midnat. Den anden Bestemmelse, at der kan gives Dispensationer over for visse Personer, kan maaske ogsaa blive skæbnsvanger. Jeg mener, hvis det skulde gælde en bestemt Postroute, hvor de paagældende køre til bestemte Klokkeslet ad en bestemt Vej, er der ikke stor Fare; saa vide de vejfarende, at til den Tid og paa den Vej kommer Automobilet, og saa kunne de være borte derfra med Hestene. Anderledes stiller Forholdet sig, naar det er enkelte Personer, der er Tale om, og de kunne køre hvor som helst. Det ærede Medlem for Holbæk nævnte Læger, og jeg har tænkt mig noget lignende, men det kunde tænkes, at der inden for Lægstanden kan findes mindre samvittighedsfulde Personer, som i andre Stænder, skønt jeg ellers mener, at Lægstanden er en brav Stand. Lad os tænke os, at en saadan fik Lov til at køre med Automobil om Natten, saa kunde han køre om Natten paa alle Veje og skaffe sig en mægtig Praksis om Dagen ved at forbinde alle de saarede, som vare komne til Skade ved Kørselen om Natten. Og selv om det ikke bliver slet saa slemt, er det dog sikkert, at der kunde være en Fristelse, det kunde tænkes, at der er mindre samvittighedsfulde Læger med en mindre Praksis, som

kunde skaffe sig den lidt større paa denne Maade. Jeg skal gerne sige, at jeg tror ingenlunde paa, at der er ret mange Læger, der vilde gøre det, men det kan tænkes, det ligger ikke uden for Mulighedens Grænser, da Menneskene ikke ere saa gode, som de burde være. Imidlertid kan det ikke hjælpe at staa her og komme med Jeremiader over, at Loven ikke bliver saa god, som vi kunde ønske den, og som vi ønskede, da vi først behandlede den her og mærkede Modstanden mod skærpende Grænser. Jeg forundrer mig endda over, at det lykkedes Udvalget at komme saa vidt, som det kom, og faa Loven vedtagen i den Skikkelse, den havde, da den forlod Tinget. Nu er den ganske vist mindre god, efter at Landstinget har indsat disse Bestemmelser, men jeg maa give Ordføreren Ret i, at skulle vi have noget ud deraf, nu medens vi staa her i Rigsdagens den 12te Time, maa vi tage Forslaget, som det er, og jeg giver det derfor min Stemme.

Meyer: Det ærede Medlem, der nu satte sig, talte om den Praksis, Læger kunne erhverve sig ved at køre rundt og forbinde dem, der ere komne til Skade om Natten. Jeg tror, at det ikke alene er Læger men ogsaa Ligkistesnedkere, som kunde erhverve sig Praksis paa denne Maade.

J. H. Jensen: Jeg maa dertil sige, at jeg ikke kan vide, om det ærede Medlem sigter til mig personlig, men gør han det, maa jeg gøre opmærksom paa, at det er 11 Aar siden, at jeg har lavet Ligkister.

Rasmus Hansen: Det glæder mig, at vi nu endelig ere naaede saa vidt, at vi kunne faa en Lov om Kørsel med Automobile. Jeg betragter det nemlig som en stor Fordel, at vi faa en Lov, der giver ensartede Regler for Kørselen. Det er ikke heldigt, naar et Amt har en Regel og et andet Amt en anden Regel, og der kan være et tredie, hvor der er udstedt Forbud. Det er ikke heldigt, det er altid bedst at have ensartede Regler for hele Landet, saa at Befolkningen paa ethvert Sted kan vide, hvad de have at rette sig efter, og Automobilføreren, hvad han har at rette sig efter. Landstinget har egentlig ret hurtigt gjort denne Lov færdig. Nu vil jeg sige, at det heller ikke var saa vanskeligt, fordi den Skikkelse, Lovforslaget havde, da det kom til Landstinget, virke-